

Gerard Pararols i Fortet, amb NIF [redacted] en representació de l'Associació professional de Facultatius i Tècnics del cos de Mossos d'Esquadra (AFITCME) i amb domicili per a notificacions a la Via Laietana, 44, principal, 08003 de Barcelona,

EXOSO

1. Que el 20 de maig de 2009, vàrem presentar una sol·licitud (document amb registre d'entrada 0261E/6531/2009) a la Subdirecció General de Recursos Humans (SGRH) de la Direcció General de la Policia (DGP) en què demanàvem que ens proporcionés una llista de tots els llocs de treball de l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra (CME) amb el complement específic, desglossat en els diferents conceptes que el componen, assignat a cada lloc. Us adjuntem una còpia de la sol·licitud (annex 1).
2. Que el 10 de juliol de 2009, la subdirectora general de Recursos Humans ens va remetre una comunicació (document amb registre de sortida 0261S/8225/2009) en la qual no es responia a la sol·licitud esmentada en el punt anterior, ja que ens lliurava els complements específics sense desglossar. Us adjuntem una còpia de la comunicació (annex 2).
3. Que el 6 de novembre de 2009, vàrem adreçar una nova sol·licitud (document amb registre d'entrada 0261/13605/2009) a la SGRH on exposàvem els fonaments jurídics pels quals enteníem que la seva negativa a desglossar els complements específics dels membres de l'escala de suport era contrària a dret i on li tornàvem a demanar una llista dels complements específics desglossats. Us adjuntem una còpia de la sol·licitud presentada (annex 3).
4. Que el 17 de febrer de 2010, se'ns va notificar una comunicació de la SGRH, de data 15 de febrer de 2010, on se'ns tornava a denegar el lliurament d'una llista de tots els llocs de treball de l'escala de suport del CME amb el complement específic assignat a cada lloc de manera desglossada. Us adjuntem una còpia de la comunicació (annex 4).

És davant aquests fets i d'acord amb els articles 63, 107.1, 110, 114 i 115 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que

FORMULO RECURS D'ALÇADA

Contra la comunicació de la subdirectora general de Recursos Humans, de 15 de febrer de 2010, que ens denega el lliurament d'una llista de tots els llocs de treball de l'escala de suport del CME amb el complement específic assignat a cada lloc, on s'indiqui, de manera diferenciada, la quantia amb què es retribueix cadascun dels

conceptes que componen aquest complement, és a dir: l'especial dificultat tècnica, el grau de dedicació, de responsabilitat, d'incompatibilitat, de perillositat, de penositat, de mobilitat per raó del servei i d'especificitat d'horaris, en base a les següents,

AL·LEGACIONS

Primera. L'article 1 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic (EBEP) estableix que el seu objecte és, entre d'altres, establir les bases del règim estatutari dels funcionaris públics inclosos en el seu àmbit.

Segona. L'article 2 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, (EBEP) estableix que el seu àmbit d'aplicació inclou el personal funcionari de les comunitats autònomes.

Tercera. L'article 4 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, (EBEP) estableix que les seves disposicions només s'aplicaran directament al personal de les forces i cossos de seguretat quan així ho disposi la seva legislació específica.

Quarta. L'article 3 del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, estableix que, a través de normes específiques, les seves disposicions es podran adequar a les peculiaritats del personal del cos de Mossos d'Esquadra.

Cinquena. L'article 17 de la llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra estableix que els membres del cos de Mossos d'Esquadra són funcionaris de carrera de la Generalitat i es regeixen pel que estableixen l'Estatut d'autonomia, la Llei de creació de la Policia Autònoma, la mateixa llei 10/1994 i les normes que la desenvolupen i, amb caràcter supletori, la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat, en allò que no sigui d'aplicació directa, i la normativa en matèria de funció pública de la Generalitat.

Sisena. De tot el que hem exposat fins el moment, considerem que se n'han d'extreure les conclusions següents:

1. Excepte que hi hagi crida expressa, manca de normativa o el tema afecti a alguna qüestió bàsica, L'EBEP no s'aplica als funcionaris del cos de Mossos d'Esquadra.
2. Les disposicions establertes al Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, i a la resta de la normativa en matèria de funció pública de la Generalitat només s'apliquen als funcionaris del CME si no existeix normativa específica d'aquest cos que reguli la matèria.

Setena. No existeix normativa de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra que estableixi l'aplicació de l'EBEP als membres del CME en matèria de retribucions.

Vuitena. L'article 40 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra regula les retribucions dels funcionaris del CME i, en conseqüència, no es pot aplicar a aquest personal el règim retributiu que estableix l'article 103 del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre.

Novena. L'afirmació efectuada en l'al·legació anterior, que ja és vàlida per sí mateixa, es veu reforçada pel fet que ambdues normatives, el Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, i la Llei 10/1994, d'11 de juliol, no es contradiuen en l'àmbit de les retribucions complementàries i es poden interpretar de manera harmònica. Així, el que fa la Llei de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra és establir un règim retributiu pels funcionaris del CME que és molt semblant al de la resta de funcionaris de la Generalitat però que compta amb algunes peculiaritats.

Desena. Les especificitats o peculiaritats que la Llei 10/1994, d'11 de juliol, estableix pel que fa al complement específic dels membres del CME es concreten en dues qüestions:

1. D'una banda el complement específic dels membres del CME valora dos ítems o factors més: mobilitat per raó del servei i especificitat d'horaris.
2. D'altra banda el text legal citat estableix expressament que les quanties de cadascun dels vuit ítems que conformen el complement específic dels membres del CME (d'especial dificultat tècnica, de grau de dedicació, de responsabilitat, d'incompatibilitat, de perillositat, de penositat, de mobilitat per raó del servei i d'especificitat d'horaris) han d'estar diferenciades.

Onzena. El fet que el legislador català hagi afegit l'incís "...de manera diferenciada..." a la redacció de l'article 40.1.b.2n de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, no és gratuït, ja que precisament diferencia el complement específic dels membres del cos de Mossos d'Esquadra del que estableix la normativa general en matèria de funció pública de la Generalitat (article 103.1.b del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre), que no conté aquesta previsió expressa.

Dotzena. Pensem que és irracional que l'Administració accepti l'aplicació de l'article 40.1.b.2n de la llei 10/1994, d'11 de juliol, pel que fa a la valoració dels ítems de mobilitat per raó de servei i d'especificitat d'horaris i, en canvi, quan li sol·licitem la diferenciació dels vuit ítems que conformen el complement específic dels membres del CME, defensi una aplicació interessada i esbiaixada de l'article 103 del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre.

Aquesta irracionalitat s'agreuja pel fet que l'Administració defensa la prevalença del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, emparant-se en el principi d'especialitat quan entenem que no es pot sostenir seriosament que són més específiques les previsions d'aquest Decret legislatiu que les establertes a la Llei 10/1994, d'11 de juliol.

Tretzena. L'organització que represento no discuteix que correspon un únic complement específic a cada lloc de treball del cos de Mossos d'Esquadra. Aquest fet s'estableix tant a la normativa general de la funció pública catalana com a la normativa específica del CME. Ara bé, el que no podem acceptar de cap manera és que aquest complement no hagi d'estar o tractar-se de manera diferenciada o desglossada.

El legislador català ha establert que, entre les retribucions complementàries, existeix un complement específic que es configura com una xifra única que resulta de la suma

de diversos factors que s'han de valorar individualment per a cada lloc de treball. Si aquesta xifra única ha d'estar desglossada, o no, és una qüestió sobre la que el legislador no preveu específicament res en la legislació general de la funció pública de la Generalitat, però sobre la qual sí que s'ha pronunciat expressament en la legislació específica del cos de Mossos d'Esquadra en el sentit d'obligar al desglossament d'aquest concepte retributiu.

Entenem que l'especificitat "...de manera diferenciada..." que estableix l'article 40.1.b.2n de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, no és altra cosa que una salvaguarda o garantia per tal de no deixar espai al dubte sobre com s'ha de tractar i presentar aquest concepte retributiu dels membres del CME. Per entendre'ns, la especificitat no és que el complement específic dels membres del CME hagi d'estar desglossat i el de la resta de funcionaris no, sinó que la peculiaritat rau en que es garanteix legalment i expressament l'obligació de tractar desglossament aquest complement.

Pel que fa al complement específic regulat al Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, entenem igualment que aquest ha de ser tractat de manera desglossada encara que l'article 103.1.b no ho declari de manera expressa. Pensem això, entre d'altres, perquè si la quantitat de diners global, en concepte de complement específic, assignada a un lloc de treball pot variar en funció de la valoració dels factors que el componen (dificultat tècnica, grau de dedicació, responsabilitat, incompatibilitat, perillositat i penositat) aquests factors hauran d'estar quantificats individualment i no hi ha cap motiu que justifiqui que aquest desglossament no hagi de ser públic i transparent.

Que quedi clar, no es tracta, com diu l'Administració, d'establir diferents complements específics -un per a cada factor-, sinó que la qüestió és la publicitat i la transparència de les quanties de cadascun dels factors que formen l'únic complement específic existent.

Catorzena. El deure de publicitat de les retribucions públiques s'estableix a l'article 29 del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre. Aquest precepte preveu que la Relació de Llocs de Treball (RLT) ha de ser pública, ha d'incloure tots els llocs de funcionaris i determina quin ha de ser el seu contingut mínim. Entre els elements mínims que ha de contenir la RLT hi ha el complement específic de tots els funcionaris.

L'article 40.1.b.2n de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, també preveu que el complement específic dels membres del CME ha de figurar a la RLT.

Si l'Administració està obligada a actuar amb transparència en les seves relacions amb els ciutadans, a publicar la RLT fent-hi constar el complement específic de tots els funcionaris i si el complement específic dels funcionaris del CME ha de comprendre, de manera diferenciada, els vuit conceptes que el conformen, entenem que el que jurídicament pertoca és que la RLT contingui el complement específic desglossat.

Quinzena. Malgrat el que s'ha exposat a l'apartat anterior, i en cas que es conclougui que no existeix l'obligació legal, *stricto sensu*, de publicar el desglossament del complement específic dels membres del CME a la RLT, aquest fet no comportaria que els funcionaris del CME no tinguessin el dret individual de conèixer com se'ls està retribuïnt per cadascun dels conceptes que componen el seu complement específic, o

a conèixer, com a persones interessades, com s'està retribuïnt a la resta de membres del CME. Si l'Administració nega aquests drets als funcionaris del CME el principi de transparència de les relacions de l'Administració amb els particulars, article 3.5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, el dret d'accés als arxius i registres públics, article 37 de la llei esmentada, i la previsió legal de l'article 40.1.b.2n de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, que obliga a aquesta diferenciació, perdrien sentit o es veurien directament vulnerades.

Setzena. L'associació que represento és una organització de naturalesa sindical que el 16 de juliol de 2008 va esdevenir sindicat representatiu del CME, de conformitat amb que estableix l'article 2.1 del Decret 135/2003, de 10 de juny, sobre normes reguladores de les eleccions dels representants del cos de Mossos d'Esquadra al Consell de la Policia - Mossos d'Esquadra i designació d'organitzacions sindicals representatives.

Com a organització sindical representativa del CME, l'AFITCME és titular de diversos drets, entre els quals destaca el dret a la negociació col·lectiva, que emana de l'article 37 de la Constitució espanyola i que es concreta, entre d'altres, a l'article 22 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat i al capítol IV del títol III de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, (EBEP) en tot allò que li sigui aplicable.

L'article 37.1.b de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, (EBEP) estableix que és objecte de negociació col·lectiva la determinació i aplicació de les retribucions complementàries dels funcionaris.

L'article 33 de la Llei 7/2007 de 12 d'abril, disposa que la negociació col·lectiva de les condicions de treball dels funcionaris públics està subjecta als principis de bona fe negociadora, publicitat i transparència.

Tenint en compte tot el que s'ha exposat, i per tal de poder determinar la idoneïtat de les retribucions complementàries dels membres de l'escala de suport, ens és imprescindible saber com l'Administració retribueix cadascun dels factors que conformen el complement específic de cada facultatiu i tècnic del CME. Sense aquesta informació, la negociació sindical es desvirtua perquè no podem saber si la quantia de les retribucions és correcta i s'adequa a la realitat del col·lectiu, ni si les diferències salarials que existeixen entre els membres de la pròpia escala o en relació amb les altres escales del cos o amb d'altres cossos estan justificades. Sense la publicitat ni la transparència d'aquestes dades, en definitiva, no podem entendre que es doni bona fe negociadora per part de l'Administració i se'ns nega, de manera indirecta, el nostre dret de negociació col·lectiva.

Dissetena. L'Administració no pot al·legar que no disposa de la informació que li sol·licitem, ja que, d'acord amb la normativa vigent, ha hagut d'elaborar-la, com a mínim, quan ha creat llocs de treball de l'escala de suport del CME o n'ha modificat les característiques. En aquest tipus de processos, els òrgans competents realitzen una sèrie d'anàlisis per tal de valorar les circumstàncies concretes dels llocs de treball a crear o a modificar i així poder fixar diverses qüestions, entre elles, el complement específic assignat a cadascun d'ells.

En el cas dels llocs de treball del cos de Mossos d'Esquadra, i en virtut del que preveu l'article 40.1.b.2n de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, la valoració dels llocs de treball ha d'incloure, necessàriament, una quantificació de cadascun dels vuit factors que conformen el concepte retributiu anomenat complement específic.

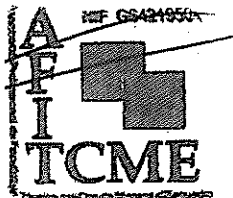
Si l'Administració no realitza aquesta quantificació diferenciada entenem que està actuant de forma incorrecta, vulnerant la Llei 10/1994, d'11 de juliol, i anant contra la mateixa naturalesa del "complement específic" que, no ho oblidem, ha de servir per retribuir les condicions particulars de cada lloc de treball i que, en conseqüència, ha de comportar una valoració el més concreta i individualitzada possible de cadascun d'ells.

Per tot això,

SOL-LICITO:

1. Que tingueu per presentat en temps i forma aquest recurs d'alçada i els documents que l'acompanyen, l'admeteu i li doneu la tramitació oportuna.
2. Que emeteu una resolució estimant aquest recurs i ens lliureu, en conseqüència, una llista de tots els llocs de treball de l'escala de suport del CME amb el complement específic assignat a cada lloc en què indiqueu, de manera diferenciada, la quantia amb què es retribueix cadascun dels factors que el componen, és a dir: l'especial dificultat tècnica, el grau de dedicació, de responsabilitat, d'incompatibilitat, de perillositat, de penositat, de mobilitat per raó del servei i d'especificitat d'horaris.
3. Que totes les dades que ens faciliteu siguin actualitzades i ens indiqueu la data d'elaboració de les mateixes.
4. Que ens notifiqueu la resolució d'aquest recurs al domicili assenyalat a l'encapçalament d'aquesta sol·licitud o a través d'algun dels nostres representants sindicals.

Barcelona, 15 de març de 2010

SECRETARIA DE SEGURETAT